

РЕШЕНИЕ

№ 3790

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2179** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, чрез управителя А. Т., срещу Ревизионен акт №Р-22221018005969-091-001 от 11.06.2019 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и А. К. К. – ръководител на ревизията, в частта, изменена и потвърдена с Решение № 2003 от 29.11.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място] относно извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) общо в размер на 33 338.52 лв., от които 25 722.97 лв. главница и 7 615.55 лв. лихви за забава.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради немотивираност, необоснованост и неправилно приложение на закона. Твърди, че събраните в хода на ревизията доказателства не са преценени обективно и пълно в тяхната съвкупност, а изводите са изградени на косвени обстоятелства и догадки. Поддържа, че в хода на ревизията са представени доказателства, които са достатъчни, за да обосноват реалност на доставките – фактури, договори, приемо-предавателни протоколи (ППП), както и доказателства за плащане и отразяване на доставките в счетоводните регистри. Предмет на доставките били услуги, които са вложени в последващи доставки, като ползването на подизпълнители било нормална търговска практика. Визира противоречие с практиката на Върховния административен съд (ВАС), на Съда на Европейския съюз

(СЕС). Поддържа, че плащането на цената на доставките е пряко доказателство за тяхната реалност. Твърди, че приходните органи не са доказани наличие на данъчна измама или злоупотреба, както и използването на документи с невярно съдържание. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част и да му присъди сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Настоящото производство е по реда на чл.226 АПК, след като с Решение № 1809 от 24.02.2022 г. по адм.д.№ 6978/2021 г. на ВАС, I-во отделение, е отменено решение № 1612 от 15.03.2021 г. по адм.д.№ 440/2020 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Констатациите на ВАС са, че първостепенният съд неправилно е приел, че липсата на кадрова обезпеченост на доставчиците и по-конкретно, на наети лица на длъжности, свързани с предмета на спорните услуги, е основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит (ДК), тъй като това е в противоречие с решение на СЕС по дело С-324/11 без констатация за обективни данни, че сделките, въз основа на които се претендира ДК, участват в данъчна измама. Указанията са за излагане на мотиви относно наличието на резултат от извършване на услугите, както и за използването на този резултат за последващи облагаеми доставки. Още повече, в хода на административното обжалване решаващият орган е признал право на ДК по фактури при идентични доказателства за изпълнение на услугите. Не било обсъдено и заключението на приета по делото съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ).

Доколкото указанията касаят фактически установявания по спорните факти и свързани с тях правни изводи по същество на спора относно наличието на реални доставки на услуги по спорните фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], съдът намира, че компетентността на възложителя на ревизията и на органите, издали РА, не е спорна, поради което не следва да се обсъжда.

Процесната ревизия приключва с РА №Р-22221018005969-091-001 от 11.06.2019 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. К. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Като краен резултат от проведеното ревизионно производство са установени задължения за довносяне общо в размер на 52 351,93 лв., в т.ч. ДДС в размер на 42 297,00 лв. и лихви в размер на 10 054,93 лв.

Установено е при ревизията, че през ревизираните периоди основен предмет на дейност на жалбоподателя е: рекламна дейност - изработка на рекламни материали, уеб сайтове, поддръжка на фейсбук профили и др., както и отдаване под наем на офис площи. През ревизираните периоди жалбоподателят има назначени лица по трудов договор на длъжности: „експерт връзки с обществеността“, „специалист маркетинг и реклама“, „графичен дизайнер“, „обслужващ бюфет“, „управител бар“ и „чистач“.

В хода на ревизионното производство са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Съставен е Протокол №Р-22221018005959-П.-001/26.03.2019 г., с който са присъединени доказателства от извършена преди ревизията проверка на

жалбоподателя, приключила с Протокол №П-22221018074665-073-001/30.08.2018 г. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 6/9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 42 297,00 лв., за доставки, документирани с общо 27 фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

С Решение № 2003/29.11.2019 г. на директора на ДОДОП С. РА частично е отменен и изменен. С оглед предмета на фактурираните доставки, решаващият орган е посочил, че по принцип установяването на тяхната реалност изисква изследване на обстоятелствата, както относно предаването и приемането на резултата от съответната услуга, така и възможността на доставчика да я извърши. Приел е, че доказателствата за реалното осъществяване на доставките могат условно да бъдат разделени на две групи – такива, установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, и такива, сочещи прякото и реализиране между страните – фактури, договори, протоколи, данни за резултата от услугите и т. н.

Намерил е, че съвкупната преценка на наличните по преписката доказателства, както и цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства, не дава основание да се приеме за обосновано заключението за липса на реално изпълнени доставки по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Позовал се е, че за всяко едно от посочените дружества още в хода на ревизията е установено, че разполага с назначени по трудови договори лица. Предвид това, че изпълнението на услугите предполага не повече от средно ниво на компютърна грамотност и практически умения за работа с масово ползвани продукти в областта на съвременните информационните технологии и средства за комуникация, каквито притежават не малка част от хората в младежка и средна възраст, обективно не може да се приеме за обосновано твърдението на органите по приходите, че само лица, с доказан образователен ценз в областта на информационните технологии могат реално да извършат спорните фактурирани услуги. Приел е за логично и икономически издържано за търговското предприятие решението на жалбоподателя за изпълнение на посочените дейности да не се ангажират изцяло собствени служители, като изпълнението на тези работи да бъде превъзложено на подизпълнители.

Трудовият ресурс на самото ревизирано дружеството бил ограничен, доколкото за осъществяване на основната му дейност, състояща се от дизайн и програмиране, обучение по маркетинг и рекламни услуги, генериращи облагаеми доставки главно към чуждестранни клиенти в ЕС и Швейцария /описани на стр. 5 в РД/, както и към местни дружества, видно от констатациите на стр. 2 в РД, в хода на ревизията е установено, че предприятието разполага само с 3 лица, назначени по трудов договор на длъжност - експерт връзки с обществеността, специалист маркетинг и реклама и графичен дизайнер. Другите 3 лица от персонала, които са назначени на длъжност: „обслужващ бюфет“, „управител бар“ и „чистач“, логично би следвало да са непрекъснато ангажирани с дейността на бюфета, постоянно функциониращ като търговски обект, с регистриран ЕКАФП, в стопанисваната офис сграда.

Приел е, че относно фактическото изпълнение на доставките от преките доставчици [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са представени писмени доказателства, представляващи фактури, договори, констативни протоколи, доказателства за плащане – банкови извлечения и фискални бонове, издадени от ЕКАФП, които са

генерирали Z отчети за регистрирани плащания в брой през съответните периоди. Наличните по преписката доказателства опровергавали констатациите на ревизиращите органи досежно липсата на информация в какво конкретно се състоят фактурираните услуги, от кого са извършени и дали са фактически предадени. Решаващият орган е намерил, че е налице съответствие между данните в ангажираните доказателства, поради което същите следва да бъдат ценени като годни доказателства, удостоверяващи възникването на правоотношения между страните и реално изпълнение на доставките. В контекст на изложеното и изхождайки от естественото на фактурираните услуги, констатациите на ревизиращите органи за липса на кадрови капацитет за изпълнението на документираните доставки били необосновани.

Още повече, че некоректното фискално поведение на доставчиците не може да бъде категоричен аргумент по отношение на претендираното субективно право от лицето. При наличие на определени критерии във връзка с неизпълнение на законови изисквания, задължените лица биват маркирани като рискови в програмен продукт V.. Тази „маркировка“, представлява индикация за органите по приходите, но в никакъв случай не може да послужи като основателен и единствен аргумент при определяне на задълженията на лицата.

В обобщение и за да отмени частично РА, директорът на ДОДОП С. е приел, че с оглед представените доказателства е установен механизмът на извършените доставки, а страните ясно и еднозначно са обективирали волята си в ангажираните писмени доказателства. Не съществувал спор относно това, че договорите, фактурите и протоколите изхождат от посочените преки доставчици и, че в тях се съдържа достатъчно информация за вида на стопанската операция – вида на услугите, тяхната единична цена, както и общата стойност на доставките. Предвид това, фактурите могат да идентифицират страните по сделката, предмета на сделката, данъчната основа, данъчното събитие и дължимия данък. От ангажираните от ревизираното лице и преките доставчици доказателства било видно, че между страните съществуват облигационни отношения, възникнали по силата на представените в хода на ревизията договори. За изпълнението на договореностите били ангажирани съответните писмени доказателства – протоколи за приемане на извършените работи и фактури. Услугите са индивидуализирани по вид и количество, съобразно сключените договори и приети от страните, въз основа на съответните протоколи.

Относно спорните доставчици [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], решаващият орган е приел, че съдържащите се по преписката документи в своята съвкупност не могат да обосновават извод за извършването на реални доставки от посочените дружества, като предпоставка за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Позовал се е на т. 4 от диспозитива на Решение от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 на СЕС, Gabor Toth, според която принципът на данъчен неутралитет допуска националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил съответната сделка. Както и на заключението на Генералния адвокат по дело С-439/04 А. К., според което държавите-членки могат да сметат като участник в измама данъчнозадължено лице, което приспада ДДС, посочен във фактура, за която той знае или би трябвало да знае, че е изготвена неправомерно, а именно, защото не отговаря на реално извършена доставка. Такъв оператор поема риска да бъде въввлечен в документна измама, при която няма доставка, а просто движение на фактури.

Общото за цитираните 4 дружества - преки доставчици било, че нямат назначени лица по трудови правоотношения, които да изпълнят фактически действия по реализация на фактурираните услуги. От доставчиците не били ангажирани доказателства за превъзлагането на доставките на подизпълнители. Към жалбата също не били ангажирани писмени доказателства, както и в жалбата не били изложени конкретни мотиви, опровергаващи констатациите на органите по приходите. Липсвала ясна и непротиворечива информация, доказваща последваща реализация на услугите по процесните фактури. В издадените от доставчиците фактури предметът на услугите бил формулиран по общ начин и по преписката не били налице доказателства, съдържащи информация, конкретизираща предмета на фактурираните услуги, тяхното фактическо изпълнение и предаване, които да бъдат пряко съпоставени с представените доказателства за изпълнени последващи облагаеми доставки. Към жалбата не били ангажирани каквито и да било съпътстващи документи, които да попълнят липсващата информация в издадените фактури. Представени били доказателства само за частично разплащане между контрагентите. При липсата на данни относно вида на фактурираната услуга, не могло да се установи дали същата е реално извършена. Позовава се на практика на СЕС, която допуска национална правна уредба, по силата на която правото на приспадане на данък върху добавената стойност може да се откаже на получателите на услуги, които разполагат с непълни фактури /Решение на СЕС от 08 май 2013 г. по дело C-271/12, Petroma Transports SA, диспозитив/, както и на Определение от 15.07.2015 г. на Съда на Европейския съюз по дело C-159/14 г. [фирма].

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Наличието на реална доставка е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална икономическа дейност съдът намира за правилни и обосновани доводите на приходните органи, които са косвено указание за липса на реална дейност при спорните участници в търговския оборот - липса на наети лица, липса на данни за наети офиси или други помещения за осъществяване на стопанска дейност. Всички тези обстоятелства са указание, че търговските субекти не осъществяват реална икономическа дейност, като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит.

Според мотивите на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно

конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и прехвърлянето на резултата от получателя по доставката, както и да са налице съставени за това документи. За да бъде една услуга фактически осъществена, се изисква полагане на труд от физически лица и използване на съответните технически средства, както и в повечето случаи влягане на материали. Без наличие на кадрови потенциал един субект не би могъл да извърши дадена услуга. Именно в тази връзка, като косвено указание за наличие на реална икономическа дейност, а не като елемент от фактическия състав на претендираното право на приспадане на ДК, приходните органи правилно са изследвали съвкупно с всички обстоятелства по делото кадровия и технически потенциал на преките доставчици.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали *самият издател* на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „Gabor Toth“).

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Отнесени към спорните доставчици, изложените материалноправни изисквания за реалност на доставките на стоки и услуги, налагат следните правни изводи:

I. За данъчните периоди м. 08.2015 г., м. 09.2015 г. и м. 11.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 8 820,00 лв. за доставки, документирани с 6 фактури, описани на стр. 9 в РД, издадени от **[фирма]**. Установено е при ревизията, че предмет на доставки са услуги по договори за програмиране на административен панел за управление на уеб съдържание, интегриране на разплащателни сметки PayPal и В.; софтуерни услуги Facebook; софтуерни услуги, програмиране на eCRM; програмиране на уеб сайт Е. и програмиране на административен панел Т. Gang; програмиране на фейсбук игра „Геритамин“, програмиране на уеб сайт Chivas Goodlife, програмиране и дизайн на коледен каталог Pernod R.

При извършената насрещна проверка доставчикът представил заверени копия на спорните фактури, сключени между страните договори и констативни протоколи, банкови извлечения за плащане по 4 от фактурите. Констатирано е, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 08.04.2015 г. и дерегистрирано на 25.04.2016 г. В същото са назначени две лица по трудови правоотношения на длъжност - финансов мениджър и шофьор пътна помощ. Дружеството не е подало справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения. Декларираната *основна дейност е техническо обслужване и ремонт на автомобили*. Лицето имало регистриран

ЕКАФП за офис без стационарен обект. По данни от Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2015 г. - нямало информация за отчетни разходи за амортизации за ползвани дълготрайни материални активи /ДМА/. В дневниците за покупки били декларирани доставки с общо посочен предмет: „по договор“, издадени от дерегистрирано дружество с рисков профил по ЗДДС – [фирма]. От доставчика не била представена хронология на счетоводни сметки, оборотна ведомост и главна книга, нямало писмено обяснение в какво се изразяват услугите, предмет на договора, в какъв обект е извършена услугата, как е калкулирана цената ѝ, липсвали документи за сторени от доставчика разходи.

В обобщение в РД и РА е прието, че липсват доказателства за назначаването на конкретни лица, притежаващи необходимите професионални умения и квалификация да изпълнят услугите. Също така е посочено, че не са ангажирани доказателства за наличие на материално-техническа обезпеченост за изпълнение на доставките. Не били представени и доказателства за превъзлагане изпълнението на услугите на подизпълнители.

По представени от жалбоподателя документи е установено, че фактурите са осчетоводени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Плащането по 4 от фактурите е извършено по банков път. За останалите 2 фактури са приложени фискални бонове от 16 и 17.11.2015 г. за извършено плащане в брой.

Във връзка с ангажираните от жалбоподателя доказателства за последваща реализация на предмета на получената услуга органите по приходите са анализирали предмета на всеки един от представените договори със съответните клиенти и издадени фактури. След съпоставка са констатирани хронологични разминавания, различие и несъпоставимост в предмета на доставките, поради което са приели, че спорните услуги по процесните фактури не са обект на последващи продажби от жалбоподателя към посочените от него клиенти.

С молба от 31.05.2022 г. ответникът оспорва реалното изпълнение на спорните доставки, както и, че жалбоподателят е получил реално предмета на услугите по спорните фактури, поради което изразява становище, че не е могъл да ги използва за изпълнение на последващи доставки. Претендира, че [фирма] разполага с достатъчно квалифициран персонал, който да изпълни задачи с подобен предмет, тъй като услугите попадат в неговия основен предмет на стопанска дейност. Счита, че на жалбоподателя е било известно ползването на ДК по фактури, които не са издадени за реално осъществени стопански операции, поради което следва да се счита доказано участието му в данъчна измама.

В изпълнение на указанията на ВАС в отменително Решение № 1809 от 24.02.2022 г. по адм.д.№ 6978/2021 г. на ВАС, I-во отделение, жалбоподателят уточнява, че последващата реализация на процесните услуги е, както следва:

1. По фактура № 1..7/20.08.2015 г. с предмет „програмиране на административен панел за управление на съдържание“ (според молбата на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактури № 320/17.04.2015 г. и № 329/19.05.2015 г., както и към [фирма] по фактура № 346/30.06.2015 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа фактура № 1...7/20.08.2015 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 02.07.2015 г. и констативен протокол № 1/20.08.2015 г.“, с ДО от 15 200 лв. и ДДС в размер на 3040 лв.

Според представен договор от 02.07.2015 г. [фирма] е възложило на [фирма] „програмиране на административен панел за управление на уеб съдържание, интегриране на разплащателни системи PayPal и В.“. Договорен е срок на изпълнение от 02.07. до 20.08.2015 г. и възнаграждение в размер на 15 200 лв. без ДДС. Договорът не съдържа друга информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице е единствено Констативен протокол № 1/20.08.2015 г., според който „страните по договора от 02.07.2015 г. приемат неговото изпълнение“.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le

Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 02.07.2015 г. и ППП от 20.08.2015 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 320/17.04.2015 г. с получател [фирма] е „поръчка 5 по договор от 31.10.2014 г. за м.март 2015 г.“ с ДО от 7040 лв. и ДДС от 1408 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 329/19.05.2015 г. с получател [фирма] е „поръчка 6 по договор от 31.10.2014 г.“ с ДО от 7040 лв. и ДДС от 1408 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 346/30.06.2015 г. с получател [фирма] е „изработване на уебсайт transmedia.bg“ с ДО 1800 лв. и ДДС от 360 лв.

Очевидно е пълното разминаване между предмета на „договореното“ с [фирма] и предмета на възложеното от [фирма] и от [фирма], поради което тезата на жалбоподателя за последваща реализация остава недоказана.

В хода на ревизията е представено допълнително споразумение – поръчка № 5 от 27.02.2015 г. към договор от 31.10.2014 г., сключен между жалбоподателя като изпълнител и [фирма] като възложител, според което изпълнителят се е съгласил да изпълни: анализ и оценка на техническо съответствие (feasibility analysis) и на имплементационния план на следния софтуер, предложен и доставен от трета страна: интегрирано сървърно приложение за обработка на индивидуална и фирмена информация с конкретно посочени данни (стр.377 от ревизионната преписка, Приложение № 1). Договорено е време за изработка от 176 часа, при почасова ставка от 40 лв. без ДДС, т.е. 7040 лв. без ДДС.

Приложен е ППП от 16.04.2015 г., според който [фирма] няма възражения към съдържанието и формата на получените продукти, услуги и документи, удостоверяващи изпълнението им (техническа документация, ревизии на потребителски и клиентски спецификации, декларации, планове, техническа и функционални доклади, анализи), както и, че получените продукти и услуги, както и изготвената от [фирма] документация отговарят на техническата и потребителска спецификация по поръчката.

В хода на ревизията е представено допълнително споразумение – поръчка № 6 от 31.03.2015 г. към договор от 31.10.2014 г., сключен между жалбоподателя като изпълнител и [фирма] като възложител, с което изпълнителят се е съгласил да извърши следните дейности: тестване на функционалност за кеширане в локална база данни на резултатите от интегрирано сървърно приложение за обработка на индивидуална и фирмена информация; тестване и валидация на процедури за организиране на комплексни търсения в кешираните резултати и извеждане на доклади с резултати. Договорено е време за изработка от 176 часа, при почасова ставка от 40 лв. без ДДС, т.е. 7040 лв. без ДДС.

Приложен е ППП от 18.05.2015 г., според който [фирма] няма възражения към съдържанието и формата на получените продукти, услуги и документи, удостоверяващи изпълнението им (техническа документация, ревизии на потребителски и клиентски спецификации, декларации, планове, техническа и функционални доклади, анализи), както и, че получените продукти и услуги, както и изготвената от [фирма] документация отговарят на техническата и потребителска спецификация по поръчката.

Документите, изготвени с възложителя на жалбоподателя [фирма] също показват пълно разминаване с предмета на спорната фактура, поради което последващата реализация остава недоказана.

2. По фактура № 1.9/16.09.2015 г. с предмет „софтуерни услуги Facebook“ (според молба на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактури №

351/04.08.2015 г., № 352/04.08.2015 г. и № 353/04.08.2015 г. Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа фактура № 1...9/16.09.2015 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 24.08.2015 г. и констативен протокол от 16.09.2015 г.“, с ДО от 7000 лв. и ДДС в размер на 1400 лв.

Според представен договор от 24.08.2015 г. [фирма] е възложило на [фирма] да извърши „софтуерни услуги Facebook“. Договорен е срок на изпълнение от 24.08. до 14.09.2015 г. и възнаграждение в размер на 7000 лв. без ДДС. Възложителят следва да предостави на изпълнителя необходимата за осъществяване на договора информация, но липсва одитна следа да размяна на такива данни. Договорът не съдържа никаква допълнителна информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице е единствено Констативен протокол № 1/16.09.2015 г., според който „страните по договора от 24.08.2015 г. приемат неговото изпълнение“.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 24.08.2015 г. и ППП от 16.09.2015 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 352/04.08.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Jameson м.юли 2015 г“ с ДО 1830 лв. и ДДС от 366 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 353/04.08.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Р. м.юли 2015 г“ с ДО 1715 лв. и ДДС от 343 лв.

Очевидно е пълното разминаване между предмета на „договореното“ с [фирма] и предмета на възложеното от [фирма], поради което тезата на жалбоподателя за последваща реализация остава недоказана.

3. По фактура № 1..13/30.09.2015 г. с предмет „програмиране на уебсайт и адм.панел“ (според молба на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактура № 368/10.09.2015 г. и към [фирма] по фактура № 382/06.10.2015 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа фактура № 1...13/30.09.2015 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 08.09.2015 г. и констативен протокол от 29.09.2015 г.“, с ДО от 5000 лв. и ДДС в размер на 1100 лв.

Според представен договор от 08.09.2015 г. [фирма] е възложило на [фирма] да извърши програмиране на уеб сайт Е. и програмиране на административен панел Т. Gang. Договорен е срок на изпълнение от 08.08. до 28.09.2015 г. и възнаграждение в размер на 3800 лв. без ДДС за уеб сайт Е. и 1700 лв. без ДДС за панел Т. Gang.

Възложителят следва да предостави на изпълнителя необходимата за осъществяване на договора информация, но липсва одитна следа да размяна на такива данни. Договорът не съдържа никаква допълнителна информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице е единствено Констативен протокол № 1/29.09.2015 г., според който „страните по договора от 08.09.2015 г. приемат неговото изпълнение“.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 08.09.2015 г. и ППП от 29.09.2015 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява

действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 382/06.10.2015 г. с получател [фирма] е „изработване на уебсайт elia.geogroup.org“ с ДО 4100 лв. и ДДС от 820 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 368/04.08.2015 г. с получател [фирма] е „дизайн и програмиране на уебсайт thegang.bg“ с ДО 1900 лв. и ДДС от 380 лв.

Съдът приема, че е налице формално съвпадение между наименованието на възложителите на жалбоподателя [фирма] (независимо от разминаването в името Елия) и уебсайт thegang.bg (независимо от разминаването в името административен панел Т. Gang).

В случаите, когато жалбоподателят приема да изработи уеб сайт, неговите характеристики са конкретизирани в договора или приложение към него, напр. с [фирма] или с LFS F. S. G. (съдържащи се в Приложение № 1 по делото). Пълната липса на индивидуализация на дължимата услуга – какви са конкретните характеристики на уеб сайт Е. или какво включва програмирането на административен панел Т. Gang, препятства извод, както за реалност на доставката на услуги, така и за привръзка с евентуална последваща реализация към възложителя на жалбоподателя. Съдът приема, че последният е използвал известна му от негови клиенти информация, за да оформи единствено документално отношенията си с [фирма], без на тях да съответстват реални стопански операции.

4. По фактура № 1...11/23.09.2015 г. с предмет „софтуерни услуги eCRM“ (според молба на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактури № 363/03.09.2015 г., № 375/02.10.2015 г. и № 394/04.11.2015 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа фактура № 1...11/23.09.2015 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 28.08.2015 г. и констативен протокол от 23.09.2015 г.“, с ДО от 5000 лв. и ДДС в размер на 1100 лв.

Според представен договор от 28.08.2015 г. [фирма] е възложило на [фирма] да извърши „софтуерни услуги прогламиране на eCRM“. Договорен е срок на изпълнение от 28.08. до 25.09.2015 г. и възнаграждение в размер на 8400 лв. без ДДС. Възложителят следва да предостави на изпълнителя необходимата за осъществяване на договора информация, но липсва одитна следа да размяна на такива данни. Договорът не съдържа никаква допълнителна информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице е единствено Констативен протокол № 1/23.09.2015 г., според който „страните по договора от 28.08.2015 г. *приемат неговото изпълнение*“.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 28.08.2015 г. и ППП от 23.09.2015 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 363/03.09.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.август 2015 г.“ с ДО 2695 лв. и ДДС от 539 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 375/04.08.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.юли 2015 г.“ с ДО 4355 лв. и ДДС от 871 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 394/04.11.2015 г. с получател [фирма] е

„онлайн реклама Chivas м.октомври 2015 г.“ с ДО 5245 лв. и ДДС от 1049 лв.

Очевидно е пълното разминаване между предмета на „договореното“ с [фирма] и предмета на възложеното от [фирма], поради което тезата на жалбоподателя за последваща реализация остава недоказана.

5. По фактура № 1...14/12.10.2015 г. с предмет „програмиране на фейсбук, уебсайт и коледен каталог“ (според молба на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактури № 381/05.10.2015 г. и № 395/04.11.2015 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа фактура № 1...14/12.10.2015 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 25.09.2015 г. и констативен протокол от **12.10.2015 г.**“, с ДО от 2100 лв. и ДДС в размер на 420 лв.

Според представен договор от 25.09.2015 г. [фирма] е възложило на [фирма] да извърши програмиране на фейсбук игра „Геритамин“, програмиране на уеб сайт Chivas Goodlife, програмиране и дизайн на коледен каталог Pernod R.. Договорен е срок на изпълнение от 25.09. до 30.10.2015 г. и възнаграждение в размер на: 2100 лв. по т.1, 2200 лв. по т.2 и 3700 лв. по т.3. Възложителят следва да предостави на изпълнителя необходимата за осъществяване на договора информация, но липсва одитна следа да размяна на такива данни. Договорът не съдържа никаква допълнителна информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице са Констативен протокол № 1/12.10.2015 г., според който „страните по договора от 25.09.2015 г. *приемат неговото изпълнение по т.1.1“* и Констативен протокол № 2/30.10.2015 г., според който „страните по договора от 25.09.2015 г. *приемат неговото изпълнение по т.1.2 и т.1.3“*.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 25.09.2015 г. и ППП от 12.10.2015 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 381/05.10.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Navana С. м.септември 2015 г.“ с ДО от 745.25 лв. и ДДС от 149.05 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 395/04.11.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Р. м.октомври 2015 г.“ с ДО от 1115 лв. и ДДС от 223 лв.

Очевидно е пълното разминаване между предмета на „договореното“ с [фирма] (фейсбук игра „Геритамин“) и предмета на възложеното от [фирма], поради което тезата на жалбоподателя за последваща реализация остава недоказана.

6. По фактура № 1...16/30.10.2015 г. с предмет „програмиране на фейсбук, уебсайт, коледен каталог“ (според молба на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактури №№ 415, 416 и 417 от 02.12.2015 г. и №№ 438 и 439 от 11.12.2015 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа фактура № 1...16/30.10.2015 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 25.09.2015 г. и констативен протокол от **30.10.2015 г.**“, с ДО от 5900 лв. и ДДС в размер на 1180 лв. (констативен протокол № 2/30.10.2015 г., описан при предходната фактура - програмиране на уеб сайт Chivas Goodlife, програмиране и дизайн на коледен каталог Pernod R.).

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 439/11.12.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.декември 2015 г.“ с ДО от 4195 лв. и ДДС от 839 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 438/11.12.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Jameson м.декември 2015 г.“ с ДО от 3352 лв. и ДДС от 670 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 417/02.12.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Р. м. ноември 2015 г.“ с ДО от 1115 лв. и ДДС от 223 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 416/02.12.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.ноември 2015 г.“ с ДО от 3195 лв. и ДДС от 639 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 415/02.12.2015 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Jameson м.ноември 2015 г.“ с ДО от 3180 лв. и ДДС от 636 лв.

Очевидно е пълното разминаване между предмета на „договореното“ с [фирма] (програмиране на уеб сайт Chivas Goodlife), програмиране и дизайн на коледен каталог Pernod R. и предмета на възложеното от [фирма], поради което тезата на жалбоподателя за последваща реализация остава недоказана.

В случая, предметът на доставките на услуги не може да се установи, както от спорните фактури, така и от придружаващите ги документи. Противно на твърденията на жалбоподателя, недоказана остана и последващата имреализация. Съдът приема, че описаните в предмета на спорните фактури договори не съдържат съществените елементи на договора за поръчка – предмет и начин на формиране на договорната стойност. Съобразно съдържанието на представените документи съдът намира, че липсва всякаква одитна следа относно реалния предмет на услугите, начина на формиране на тяхната стойност и реалното им изпълнението от доставчика. Не може да се приеме, че процесната доставка на услуга е реална и подлежи на данъчно облагане по смисъла на цитираното Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or: доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет (в случая такъв не се установява), в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации (процесните ППП не удостоверяват реално изпълнени по вид и време услуги), като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Напълно неясен остава начина на формиране на договорната цена на услугата.

Установени относно доставчика факти разколебават извода, че същият осъществява реална икономическа дейност като предпоставка за участието му в системата за приспадане на косвения данък, а именно: не декларира данни за назначени на трудови договори лица, не е подал справки по чл.73 ЗДДФЛ, декларирал е основна дейност като техническо обслужване и ремонт на автомобили, която се различава от предмета на спорните услуги, в ГДД по чл.92 ЗКПО за 2015 г. няма информация за отчетни разходи за амортизации за ползвани дълготрайни материални активи /ДМА/, дневниците за покупки са декларирани доставки с общо посочен предмет: „по договор“, издадени от дерегистрирано дружество с рисков профил по ЗДДС – [фирма].

Следва да се сподели като правилно становището на приходните органи, че правото на приспадане на ДК по принцип е свързано с действително извършване на облагаема доставка и упражняването на това право не обхваща ДДС, само защото е начислен във фактура (т.30 от решение по дело С-642/11 С.). Различен извод не следва и от установеното счетоводно отчитане при страните по сделките, тъй като счетоводството е производно и отразяването в него на първични документи, на които не съответстват реални стопански операции, не им придава достоверност.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че наличието на плащане е достатъчно за установяване на реалност на доставката, а цитираната в този смисъл в жалбата съдебна практика на ВАС решаващият състав на АССГ намира за изолирана. Всички установени по делото факти и обстоятелства подлежат на съвкупна преценка и обсъждане, като плащането е единствено косвено указание за реално разместване на материални блага. Релевантна в случая е пълната невъзможност да се установят предмета и начина на формиране на стойността на спорните услуги, поради което наличието на плащане, не доказва реалност на доставката.

Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да

съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Когато липсата на доставка произтича от собствените действия на получателя по доставката, същият е невъзможно да не знае, че доставката е недействителна, поради което не е необходимо да се установява и допълнителен елемент на злоупотреба с ДДС, както необосновано се поддържа в жалбата.

Противно на твърденията на жалбоподателя не са налице различни правни изводи при една и съща фактическа обстановка в сравнение с доставчиците, за чиито доставки е признат ДК. По изрични мотиви на решението на ДОДОП С. тези доставчици разполагат с лица на трудов договори, назначени на относими на услугите длъжности, и представените документи съдържат достатъчно данни относно вида на услугите, в какво се състоят същите, от кого конкретно са извършени и наличието на реално предаване на резултата от изпълнението. За разлика от тях, доставчикът [фирма] не разполага с лица, които да изпълнят реално услугите, не разполага с офиси и декларирани ДМА, необходими за реална стопанска дейност, съставените с него документи не съдържат никаква конкретика относно вида на услугата и начина на формиране на стойността ѝ, недоказана остана и последващата реализация. Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на услуги като материалноправно изискване за признаване на правото на ДК. Изводът е, че отказът на претендираното право на ДК не се основава единствено на липсата на кадрова обезпеченост на доставчика, а в потвърждаващото решение на ДОДОП С. са изложени правилни мотиви относно наличието на обективни данни за знание у жалбоподателя относно наличие на данъчна измама, което се споделят от съдебната инстанция.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази му част.

II. За данъчен период м.12.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 820,00 лв. по фактура №20...099/30.10.2015 г. с начислен ДДС в размер на 820,00 лв., издадена от [фирма]. Предмет на фактурата е „договор от 05.10.2015 г. и констативен протокол от 30.10.2015 г.“. Доставчикът е представил заверено копие на процесната фактура и констативен протокол от 30.10.2015 г.

Установено е при ревизията, че процесната фактура е осчетоводена от ревизираното дружество по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Представен е Договор от 05.10.2015 г., с който на доставчика е възложено да осъществи анализ и оценка на техническото съответствие (feasibility analysis) и на имплементационен план на софтуер техническа валидация и детайлна проверка на качеството на готовия продукт /QA/ и тестване на специфична потребителска среда на софтуер Wiki E. при дължимо възнаграждение от 4 920,00 лв. /с ДДС/. Приложен е констативен протокол от 30.10.2015 за приемане изпълнението по договора.

Констатирано е, че доставчикът е регистриран по ЗДДС на 31.10.2013 г. и дерегетиран на 16.06.2017 г. Същият е назначил по трудови правоотношения две лица на длъжности: „общ работник“ и „куриер“ и не е подал справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. Декларирал е основна стопанска дейност: „Други професионални дейности“. По данни от ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. - няма информация за отчетни разходи за амортизации за ползвани ДМА. В дневниците за покупки са декларирани доставки с общо посочен предмет: „по договор“, от дерегетирано дружество с рисков профил по ЗДДС – [фирма], което не декларира извършени продажби. От доставчика не била представена хронология на счетоводни сметки, оборотна ведомост и главна книга, нямало писмени обяснения в какво се изразяват услугите, предмет на договора, в какъв обект е извършена услугата, как е калкулирана цената ѝ, липсвали документи за сторени от доставчика разходи.

По повод твърдения на жалбоподателя за последваща реализация на получената услуга *органите по приходите* са анализирали предмета на представено Допълнително споразумение /Поръчка/ №12/30.09.2015 г. към договор от 31.12.2014 г., сключен между [фирма] с ЕИК[ЕИК] /възложител/ и жалбоподателя /изпълнител/, с което е възложена услуга по

изготвяне на прототип на приложение с комбинирани функционалности на интернет браузър и търсеща машина, филтриращо интернет съдържание, според зададени от администратора списъци с позволени и забранени интернет ресурси, използващо собствени алгоритми за организация, класификация и достъп до индивидуални записи от базата данни, според администраторските критерии, на стойност 4 400,00 лв. /без ДДС/. За изпълнението на доставката към клиента е представен приемо-предавателен протокол от 29.10.2015 г. Органите по приходите са установили несъответствия в така представените документи.

Жалбоподателят поддържа, че последваща доставка по спорната фактура №2...99/30.10.2015 г. с предмет „софтуерни услуги“ (според негова молба от 31.03.2022 г.) е реализирал към [фирма] по фактура № 387/29.10.2015 г.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 387/29.10.2015 г. с получател [фирма] е „поръчка № 12 по договор от 31.10.2014 г.“ с ДО 4400 лв. и ДДС от 880 лв.

В хода на ревизията е представено допълнително споразумение – поръчка № 12 от 30.09.2015 г. към договор от 31.10.2014 г., сключен между жалбоподателя като изпълнител и [фирма] като възложител, с което изпълнителят се е съгласил да извърши следните дейности: изготвяне на прототип на приложения с комбинирани функционалности на интернет браузър и търсеща машина, филтриращо интернет съдържание, според зададени от администратора списъци с позволени и забранени интернет ресурси, използващо собствени алгоритми за организация, класификация и достъп до индивидуални записи от базата данни, според администраторските критерии. Договорено е време за изработка от 110 часа, при почасова ставка от 40 лв. без ДДС, т.е. 4400 лв. без ДДС. Приложен е ППП от 29.10.2015 г. с идентично на предходните ППП съдържание.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи за разминаване между между предмета на договорите, сключени с [фирма] и с [фирма], поради което и аналогично на предходния доставчик, твърдяната последваща реализация остава недоказана.

С оглед основният релевантен въпрос относно реалността на доставките на фактури съдът съобразява, че в случая описаният в предмета на спорната фактура договор не съдържа съществени елементи на договора за поръчка – предмет и начин на формиране на договорната стойност. Това обстоятелство, съобразено с установените при доставчика, данни, а именно: назначаване на работници („общ работник“ и „куриер“), които не съответстват на предмета на фактурата, липса на подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ, декларирана различна стопанска дейност „Други професионални дейности“, липса на информация за отчетни разходи за амортизации за ползвани ДМА.

Относими са мотивите, изложени при предходния доставчик, които не следва да се преповтарят. Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

III. За данъчен период м. Об.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 4 145,00 лв. за доставки по описаните на стр. 20 от РД 2 фактури, издадени от [фирма]. Предмет на доставки са услуги - обслужване на фейсбук страници М. В.; корекция Уебсайт Е.tv; обслужване на фейсбук страници Pernod Rikar за м. май, м. юни и м. юли 2016 г.

Доставчикът е представил заверени копия на процесните фактури, договор, констативни протоколи, обратна ведомост и главна книга на сметки 411, 421, 604, 605, 703 и 501.

Констатирано е в ревизията, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 17.02.2016 г. и дерегистрирано на 13.12.2016 г. Същото е назначило едно лице по трудово правоотношение на длъжност: „заварчик“. Няма данни за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. Дружеството е декларирано предмет на основна стопанска дейност: „Земни работи“. Съгласно представената обратна ведомост дружеството не притежава ДМА. Установено е, че жалбоподателят е осчетоводил фактурите по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Представен е фискален бон за извършено плащане по една от процесните фактури.

Във връзка с твърденията на жалбоподателя за последваща реализация на резултата от получените услуги органите по приходите са анализирали представените четири фактури,

издадени към клиентите [фирма] с ЕИК[ЕИК] /фактура №594/24.06.2016 г. с предмет - онлайн реклама Navana С., м. юни 2016 г. и фактура №596/29.06.2016 г. с предмет - онлайн реклама Р., м. юни 2016 г./, [фирма] с ЕИК[ЕИК] /фактура №597/30.06.2016 г. с предмет - управление на профилите на „М. БЪЛГАРИЯ“ в социални мрежи на всекидневна база/ и [фирма] с ЕИК[ЕИК] /фактура №594/24.06.2016 г. с предмет - корекции и редизайн маркетинг уеб страница и портал/. Формирали са изводи за значителни разминавания, поради което са отrekli наличието на последваща реализация.

Жалбоподателят претендира, че последващата реализация е, както следва:

1. По фактура № 1...25/07.06.2016 г. с предмет „обслужване на фейсбук“ (според молба на жалбоподателя от 31.03.2022 г.) последващата реализация е към [фирма] по фактура № 597/30.06.2016 г. и към [фирма] по фактура № 594/24.06.2016 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа копие на фактура № 1...25/07.06.2016 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 25.05.2016 г. и констативен протокол от 07.06.2015 г.“, с ДО от 3370 лв. и ДДС в размер на 674 лв.

Според представен договор от 25.05.2016 г. [фирма] е възложило на [фирма] „обслужване на фейсбук страници на М. България и корекция на уебсайт elemental.tv. Договорен е срок на изпълнение от 25.05. до 10.06.2016 г. и възнаграждение в размер на: 1570 лв. без ДДС по т.1 и 1800 лв. без ДДС по т.2. Аналогично на първия доставчик, договорът не съдържа друга информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице е единствено Констативен протокол № 1/07.06.2016 г., според който „страните по договора от 25.05.2016 г. *приемат неговото изпълнение*“.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 25.05.2016 г. и ППП от 07.06.2016 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 594/24.06.2016 г. с получател [фирма] е „корекции и редизайн маркетинг уеб страница и портал“ с ДО от 1750 лв. и ДДС от 350 лв.

Приложен е договор за наем от 05.01.2016 г., с който жалбоподателят отдава на [фирма] офис, находящ се в [населено място], [улица], с обща квадратура от 20 кв.м., срещу месечен наем от 700 лв. с ДДС.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 597/30.06.2016 г. с получател [фирма] е „управление на профилите на М. България в социалните мрежи на всекидневна база РО#97052784, СС/ЛО 8810860, СС/ЛО 8811688, СС/ЛО 8811687, СС/ЛО 8811929 и СС/ЛО 8811686“ с ДО от 1650 лв. и ДДС от 330 лв.

Аналогично на т.І.3 от настоящето решение съдът приема, че, макар и с малки разминавания, е налице формално съвпадение между предмета на възложеното от възложителя на жалбоподателя [фирма] – корекции и редизайн маркетинг уеб страница и портал, и „превъзложеното“ към [фирма] - корекция на уебсайт elemental.tv. Пълната липса на индивидуализация на дължимите услуги – какви са конкретните корекции на уеб сайт elemental.tv, както и как е формирана договорната цена, пречатства извод, както за реалност на спорната доставка на услуги, така и за привръзка с евентуална последваща реализация към възложителя на жалбоподателя. Съдът приема, че последният е използвал известна му от негови клиенти информация, за да оформи единствено документално отношенията си с [фирма], без на тях да съответстват реални стопански операции.

2. По фактура № 1...28/14.06.2016 г. с предмет „обслужване на фейсбук“ (според негова молба от 31.03.2022 г.) към [фирма] по фактури №№ 552, 553, 554 от 12.05.2016 г., №581, 580, 576, 575 от 10.06.2016 г., № 595 и 596 от 29.06.2016 г. и № 584 и 585 от 16.06.2016 г.

Съдът констатира, че в административната преписка се съдържа копие на фактура № 1...28/14.06.2016 г., издадена от [фирма], но с предмет „по договор от 04.05.2016 г. и констативен протокол от 14.06.2016 г.“, с ДО от 17355 лв. и ДДС в размер на 3471 лв.

Според представен договор от 04.05.2016 г. [фирма] е възложило на [фирма] „обслужване на фейсбук страници Pernod R. за месец май, юни и юли 2016 г.“ при възнаграждение в размер на 17 355 лв. Аналогично на първия доставчик, договорът не съдържа друга информация, индивидуализираща неговия предмет или начин на формиране на договорната цена. Такива не се съдържат и в придружаващи договора или спорната фактура документи. Налице е единствено Констативен протокол № 1/14.06.2016 г., според който „страните по договора от 25.05.2016 г. приемат неговото изпълнение“.

Съобразно визираните мотиви на Решение на СЕС от 27.03.2014г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or съдът намира, че съставените от търговците документи – договор от 04.05.2016 г. и ППП от 14.06.2016 г. не съдържат основни елементи на поръчката – вид на услугата (какъв е административния панел и по какъв начин се интегрират разплащателните системи). По никакъв начин не е ясно как е калкулирана стойността на услугата, и дали тя представлява действителната равностойност на предоставената услуга при наличие на пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Т.е. напълно неконкретизирани са основни елементи от договора, като предмет и цена, поради което не може да се приеме, че между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. Налице са данни единствено за документално оформление на правоотношенията, на които не съответстват реални стопански операции.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 554/12.05.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Р. м.април 2016 г.“ с ДО от 1115 лв. и ДДС от 223 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 553/12.05.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.април 2016 г.“ с ДО от 2180 лв. и ДДС от 436 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 552/12.05.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Jameson м.април 2016 г.“ с ДО от 2130 лв. и ДДС от 426 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 595/29.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Havana С. м.юни 2016 г.“ с ДО от 869.13 лв. и ДДС от 173.83 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 596/29.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Р. м.юни 2016 г.“ с ДО от 1115 лв. и ДДС от 223 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 585/16.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.юни 2016 г.“ с ДО от 2210 лв. и ДДС от 442 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 584/16.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Jameson м.юни 2016 г.“ с ДО от 2130 лв. и ДДС от 426 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 581/10.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Chivas м.май 2016 г.“ с ДО от 2180 лв. и ДДС от 436 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 580/10.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Jameson м.май 2016 г.“ с ДО от 2130 лв. и ДДС от 426 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 576/10.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Р. м.май 2016 г.“ с ДО от 1115 лв. и ДДС от 223 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 575/10.06.2016 г. с получател [фирма] е „онлайн реклама Havana С. м.май 2016 г.“ с ДО от 869.13 лв. и ДДС от 173.83 лв.

Поради несъвпадане на предмета на спорната фактура с предмета на издадените от жалбоподателя към [фирма] фактури, съдът приема за недоказана твърдяната последваща реализация.

В случая, не може да се установи предметът на доставките на услуги по спорните две

фактури, издадени от [фирма], както от самите тях, така и от придружаващите ги документи. Противно на твърденията на жалбоподателя, недоказана остана и последващата имреализация. Съдът приема, че описаните в предмета на спорните фактури договори не съдържат съществените елементи на договора за поръчка – предмет и начин на формиране на договорната стойност. Съобразно съдържанието на представените документи съдът намира, че липсва всякаква одитна следа относно реалния предмет на услугите, начина на формиране на тяхната стойност и реалното им изпълнение от доставчика. Напълно неясен остава начина на формиране на договорната цена на услугата.

Установените относно доставчика факти разколебават извода, че същият осъществява реална икономическа дейност като предпоставка за участието му в системата за приспадане на косвения данък, а именно: същият е назначил едно лице по трудово правоотношение на длъжност: „заварчик“, няма данни за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ, декларирал е различен предмет на основна стопанска дейност: „Земни работи“ и не притежава ДМА.

Съвкупната преценка на всички факти и обстоятелства, установени по отношение на този доставчик, потвърждават изводите на приходните органи за липса на реални доставки на услуги по съображения, изложени при първия доставчик, които не следва да се преповтарят.

Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

IV. За данъчните периоди м. 01.2018 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г. и м. 05.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 11 200,00 лв. по описаните на стр. 29 от РД шест фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставките - менажиране на офис пространство „Космос“ за периода м. 01.2018 г. – м. 05.2018 г., програмиране на уеб сайт LFS-advisory.com, програмиране на уеб сайтове по договор от 02.03.2018 г., програмиране на уеб сайт „Домейн Б.“.

Адресираното до доставчика ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Изисканите документи и писмени обяснения не са представени.

Констатирано е, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 08.01.2018 г. и дерегистрирано на 17.07.2018 г. Същото не е назначавало лица по трудови правоотношения и не се подало справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения. За 2018 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, в която не са отчетени разходи за амортизации на ДМА. Посочено е, че дружеството е декларирало покупки от дружества с рисков профил по ЗДДС.

Установено е, че фактурите са осчетоводени от жалбоподателя по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и са представени доказателства за плащане по банков път.

Във връзка с твърденията на ревизираното лице за извършени последващи доставки е анализиран предметът на представените договори и фактури, издадени на клиенти на жалбоподателя. Органите по приходите са посочили, че са налице несъответствия в предмета на получените и извършени доставки. Поради това са приели, че услугите по процесните фактури не са били предмет на последващи продажби от жалбоподателя към трети лица.

Жалбоподателят претендира, че последващата реализация е, както следва:

1. По фактура № 1...98/31.05.2018 г. с предмет „менажиране на офис пространство С. м.4-м.5.18“ на стойност 11 400 лв. с ДДС към Клиенти – наематели на офис инфраструктура С.. Такива клиенти не са посочени от жалбоподателя и в преписката не се съдържат данни за други правоотношения с предмет „менажиране на офис пространство С. м.4-м.5.18“.

Твърденията на жалбоподателя за последваща реализация са неконкретизирани и недоказани.

2. Спорната фактура № 1...95/28.05.2018 г. е с предмет „програмиране на уебсайт Д. Б. по договор“, с ДО 5300 лв. и ДДС 1060 лв. Съдът намира, че този предмет не съответства на изискването по чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС. Към фактурата няма придружаващи документи, които да допринесат за конкретизиране на вида на услугата или начина на формиране на нейната стойност.

Жалбоподателят твърди последваща реализация към [фирма] по фактура № 1224/16.05.2018 г.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 1224/16.05.2018 г. с получател [фирма]

е „доплащане по договор за изработка на уебсайт 50 %“ с ДО от 6250 лв. и ДДС от 1250 лв.
С договор от 28.03.2016 г. [фирма] е възложило на жалбоподателя да изработи уеб сайтове domainboyar.com и kortenwines.com, въз основа на информация и съдържание, предоставени от възложителя. Функционалните характеристики на сайтовете са договорени в Приложение №1

С ППП от 23.04.2018 г. възложителят [фирма] е приел без забележки работата по договор за озработване на уеб сайт от 28.03.2016 г., а именно: уеб сайт domainboyar.com и уеб сайт kortenwines.com, в съответствие с характеристиките от Приложение № 1 към договора, както и хостинг и системна поддръжка.

Липсата на придружаващи спорната фактура № 1...95/28.05.2018 г. документи препятства възможността да се направи съпоставка с твърдяната последваща реализация, поради което съдът приема същата за недоказана.

3. Фактура № 1...83/23.04.2018 г. е с предмет „програмиране на уебсайт по договор от 02.03.2018 г. и констативен протокол от 23.04.2018 г.“. Жалбоподателят твърди последваща реализация към [фирма] по фактури № 1193 и 1198 от 24.04.2018 г. и към [фирма] по фактури № 1205 и 1206 от 03.05.2018 г.

Следва да се обърне внимание, че в ревизионната преписка не се съдържат договор от 02.03.2018 г. и констативен протокол от 23.04.2018 г., но съдът не се съмнява, че същите са с вече многократно описаното съдържание, което не позволява индивидуализация на вида на услугата и на начина на формиране на нейната стойност.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 1193/24.04.2018 г. с получател [фирма] е „разработка на сайт и рекламни материали Bloom D. и разработка на сайт monaliza.bg плащане 50 %“ с ДО от 2940 лв. и ДДС от 988 лв.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 1198/27.04.2018 г. с получател [фирма] е „фейсбук поддръжка“ с ДО от 740 лв. и ДДС от 148 лв.

С договор за изработка от 19.03.2018 г. [фирма] е възложило на жалбоподателя поддръжане на фейсбук страница срещу възнаграждение от 740 лв. без ДДС, което включва: създаване на текстово и визуално съдържание, което да се публикува в бизнес страница във фейсбук, имплементиране на предварително зададен дизайн във виртуалното пространство, включващ всички характеристики, зададени от възложителя. Договорено е възложителят да заплати услугите на база отчет на работното време посредством записи в електронната онлайн система за отчитане на работното време на изпълнителя.

С друг договор за изработка от 19.03.2018 г. [фирма] е възложило на жалбоподателя уеб разработка на сайт с адрес <http://bloomdelivery.bg/> и дизайн на рекламни материали за Bloom D. за сумата от 2940 лв. без ДДС.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 1206/03.05.2018 г. с получател [фирма] е „поддръжка на уебсайт parkcenter.bg, януари-април 2018“ с ДО от 1200 лв. и ДДС от 240 лв.

С договор за поддръжка на уебсайт от 01.01.2018 г. [фирма] е възложило на жалбоподателя „поддръжане на уебсайт“ – грижа и допълнителни разработки за безпроблемно функциониране, като услугата следва да бъде изработена според параметрите и конкретните спецификации, посочени в раздел II –отстраняване на възникнали проблеми, правилна поддръжка, спазване на политика за лоялност, консултации за новости и ъпдейти, организиране на бекъп, възстановяване на сайта от бекъп. Договорено е месечно възнаграждение от 300 лв. за 5 работни часа и 70 лв. за всеки допълнителен час

Липсват одитни следи по делото за привръзка между предмета на спорната фактура и този на твърдяната последваща реализация, поради което съдът приема същата за недоказана.

4. По фактура № 1...10/30.01.2018 г. с предмет „менажиране на офис пространство С. м.1-м.3.18“ към Клиенти – наематели на офис инфраструктура С., напр. [фирма] по фактура № 1129/02.03.2018 г. и [фирма] по фактура № 1062/08.01.2018 г.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 1198/27.04.2018 г. с получател [фирма] е „наем на офис С. за м.март 2018 г.“ с ДО от 666.67 лв. и ДДС от 133.33 лв. Приложен е

договор за наем от 01.03.2018 г. на офис № 2, етаж 3, с площ от 11.20 кв.м., находящ се в [населено място], [улица], срещу месечна наемна цена от 800 лв. с ДДС.

Предметът на издадена от жалбоподателя фактура № 1062/08.01.2018 г. с получател [фирма] О. е „наем на офис С. Teamroom за м.януари 2018 г.“ с ДО от 708.33 лв. и ДДС от 141.67 лв. Приложен е договор за наем от 01.01.2018 г. на офис № 2, етаж 2, с площ от 21.42 кв.м., находящ се в [населено място], [улица], срещу месечна наемна цена от 850 лв. с ДДС.

Съдът приема, че не е налице съвпадение между предмета на спорната фактура „менажиране на офис пространство“ и тези за твърдяната последваща реализация, поради което същата остава недоказана.

5. По фактура № 1...42/15.03.2018 г. с предмет „програмиране на уебсайт LFS-advisory.com“ се твърди последваща реализация към LFS F. S. G. по фактури № 1086/30.01.2018 г. и № 1140/20.03.2018 г.

Фактура № 1086/30.01.2018 г., издадена от жалбоподателя към LFS F. S. G. е с предмет „Програмиране на уебсайт LFS –първо плащане“ на стойност 1410 евро с ДДС.

Фактура № 1140/20.03.2018 г. с получател LFS F. S. G. е с предмет „Програмиране на уебсайт lfs-advisory.com финално плащане“ на стойност 3290 евро с ДДС.

С договор от 25.01.2018 г. с LFS F. S. G., Б., жалбоподателят е приел изпълнение на услуги, конкретизирани в Приложение № 1, срещу възнаграждение от 4 700 евро, първоначално плащане в размер на 1410 евро седмица след подписване на договора и окончателно плащане от 3290 евро.

Налице е формално съвпадение между предмета на спорната фактура и тези към LFS F. S. G.. Съдът приема, че това не е достатъчно за доказване на реална доставка на услуга по фактура № 1...42/15.03.2018 г. Към същата няма придружаващи документи, от които да се установи вида на услугата и начина на формиране на нейната стойност. Същото категорично препятства извод за наличие на реално правоотношение, по което насрещните страни си разменят реални престации. Установените относно доставчика обстоятелства разколебават извода, че същият осъществява реална стопанска дейност, като предпоставка за участие в системата на косвения данък: същият е регистриран по ЗДДС на 08.01.2018 г. и служебно deregистриран на 17.07.2018 г., не е назначавал лица по трудови правоотношения и не се подавал справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения, впаднала ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. не е отчетел разходи за амортизации на ДМА. Съвкупната преценка на описаните обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на услуги.

6. По фактура № 1...74/30.03.2018 г. с предмет „менажиране на офис пространство С. м.1-м.3.18“ към Клиенти – наематели на офис инфраструктура С.. Относими са мотивите към първата фактура на този доставчик.

В случая, не може да се установи предметът на доставките на услуги по спорните фактури, издадени от [фирма], както от самите тях, така и от придружаващите ги документи. Противно на твърденията на жалбоподателя, недоказана остана и последващата имреализация. Съдът приема, че предметът на спорните фактури не отговаря на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС, а поради липсата на придружаващи фактурите документи неконкретизиран остава и видът на услугата и начина на формиране на нейната договорната стойност. Съобразно съдържанието на представените документи съдът намира, че липсва всякаква одитна следа относно реалния предмет на услугите, начина на формиране на тяхната стойност и реалното им изпълнението от доставчика. Напълно неясен остава начина на формиране на договорната цена на услугата.

Установените относно доставчика факти разколебават извода, че същият осъществява реална икономическа дейност като предпоставка за участието му в системата за приспадане на косвения данък, а именно: същият е регистриран на 08.01.2018 г. и служебно deregистриран на 17.07.2018 г., не е назначавал лица по трудови правоотношения и не се подавал справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми по извънтрудови правоотношения, в подадена ГДД по чл.

92 от ЗКПО за 2018 г. не е отчетел разходи за амортизации на ДМА.

Съвкупната преценка на всички факти и обстоятелства, установени по отношение на този доставчик, потвърждават изводите на приходните органи за липса на реални доставки на услуги по съображения, изложени при първия доставчик, които не следва да се преповтарят.

Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази му част.

По изложените доводи и на основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалваемия интерес от 33 338.52 лв., или възнаграждение в размер на 1530.16 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, чрез управителя А. Т., срещу Ревизионен акт №Р-22221018005969-091-001 от 11.06.2019 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията и А. К. К. – ръководител на ревизията, в частта, изменена и потвърдена с Решение № 2003 от 29.11.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС общо в размер на 33 338.52 лв., от които 25 722.97 лв. главница и 7 615.55 лв. лихви за забава.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 1530.16 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: